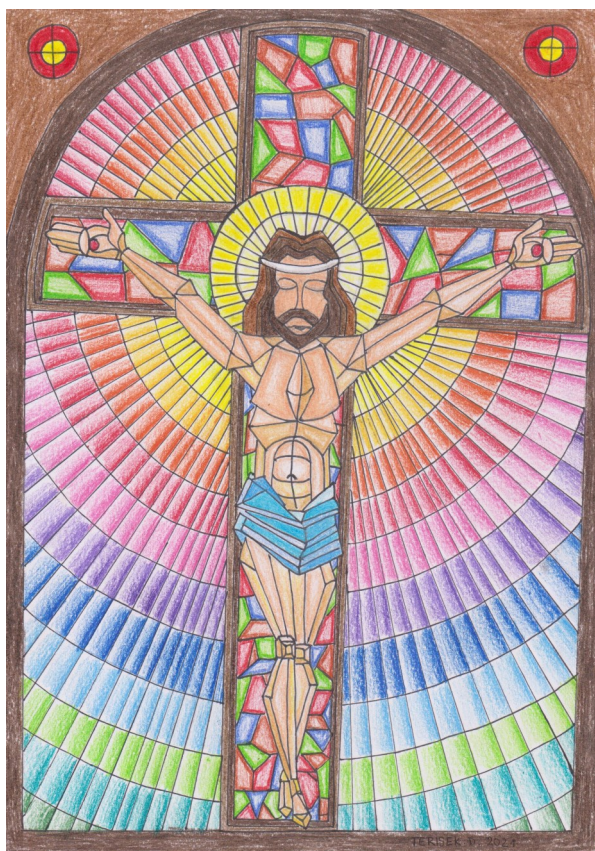

NADĚJE

*Zlomky ze života kladenského farního
společenství*

VELIKONOCE

2021

Sestry a bratři v Kristu,

milí farníci,

vstupujeme do Svatého týdne a do slavení Velikonoc, největších křesťanských svátků. Letošní Velikonoce – podobně jako ty loňské – jsou poznamenány různými omezeními. Museli jsme rozdělit slavení jednotlivých liturgií, které mají být jinak o Velikonocích jednotné a obřady se ve farnostech nemají „množit“. Jedná se tedy u výjimku, která vám má umožnit účast na velikonočních obřadech. Na zadní straně Naděje naleznete rozpis bohoslužeb. Poprosím vás o respektování počtů účastníků nebo toho, že druhá velikonoční vigilie ve 20.30 v kostele je určena pouze pro katechumeny. Nemůžeme být o této vigilií všichni spolu, a tak podpořit nově pokřtěné a obnovit naše křestní závazky, ale snad se nám to podaří o svatodušní vigilií 22. května, kdy se sejdem společně a připravíme se na slavení Letnic.

Znovu bych chtěl poděkovat všem, kteří se podílejí na životě farnosti, a to jakýmkoliv způsobem. Díky za veškerou hmotnou, praktickou i duchovní podporu! Znovu chci poděkovat i „technicko-hudebnímu“ týmu, který od konce listopadu umožňuje slavení a přenosy mší svatých z náměstí.

Snad vám můžu prozradit, že na červen je plánováno mimořádné tematické vydání Naděje, které bude věnováno Eucharistii (na červen připadá slavnost

Božího Těla a První svaté přijímání dětí). Od Velikonoc až do slavnosti Těla a Krve Páně bych se rád věnoval v nedělních promluvách Eucharistii; základem bude encyklika Ecclesia de Eucharistia a exhortace Sacramentum Caritatis, obojí doplněno informacemi z knihy Carlo Acutis: Eucharistické zázraky ve světě. A pak ještě jedno překvapení, které se snad také do června podaří realizovat...

Dovolte, abych vám popřál požehnané Velikonoce, sílu, kterou načerpáte z životodárného Kříže a radost, která bude pramenit ze vzkříšení Pána.

Kristus vstal z mrtvých, smrtí smrt překonal a jsoucím ve hrobech život daroval!

P. Martin

Je pandemické ticho prázdne nebo je nasloucháním?

Letošní Velikonoce tomu bude, vyjma letní přestávky, již víc než rok, kdy nám z kostelů – a nejen z nich – až na malé výjimky zmizel zpěv, a předpokládám, že je mezi námi jen málo lidí, kterým by nechyběl. O to víc si můžeme uvědomit, jak bohatý poklad nám v podobě liturgické hudby církev uchovává; hudbu povyšuje na takovou úroveň, že ji nenechává, podobně jako mnoho dalšího umění, jen pro „podporu“ liturgie, ale uznává ji jako její součást. Nechodíme si tedy do kostela jenom zazpívat,

zpěvem se plnohodnotně účastníme liturgie a stejně jako dým kadidla, který se vznáší vzhůru k nebesům, tak i zpěv věřících povznáší naši oběť proseb i díky. O to více zasahuje už dlouhou dobu platící zákaz zpěvu do samého nitra liturgie, stejně jako jiná omezení. Dovolte mi tedy se s vámi podělit o slova Svatého otce, která pronesl k účastníkům Mezinárodního symposia o hudbě a která i nám v tomto směru mohou přinést naději. Jeho poselství má název „Je pandemické ticho prázdné nebo je nasloucháním?“

„Jazyk hudby zná hodnotu ticha a naslouchání, jež je zároveň předpokladem každého dialogu,“ jak zdůraznil papež František. Dále citoval proroka Izaiáše: *„Zpívejte Hospodinu píseň novou! Ať zní jeho chvála ze všech končin země“* (42,10) a vyzdvihl důležitost hudebního dědictví církve zvláště v dnešní době. S pochopením se pak obrátil k hudebníkům, kteří patří do skupiny profesí bezprostředně zasažených pandemickými restrikcemi, a vyjádřil také naději: *„Doufám, že také tento společenský aspekt života znovu povstane, že se vrátíme ke zpěvu a hraní a společně se budeme těšit z hudby a zpěvu.“*

Dobrý muzikant zná hodnotu ticha, hodnotu pomlky. Střídání zvuku a ticha je plodné a umožňuje naslouchání, které hraje zásadní roli v každém dialogu. Drazí hudebníci, našim společným úkolem je navzájem si naslouchat. V liturgii jsme vybízeni k naslouchání Božímu

slovu. Také hudba může napomáhat biblickým textům k promlouvání v nových a různých kulturních kontextech, aby tak Boží slovo mohlo účinně dospět k myslím a srdcím.

Chtěl bych uzavřít otázkou, která se bezděčně nabízí v současné situaci vyvolané pandemií: Je ticho, které prožíváme, prázdné, nebo jde o stadium naslouchání? Dovolíme, aby po něm vytrysknul nový zpěv? Text a kontext, přítomné již v nové formě, ať nás pobízejí k novému společnému vykročení, aby jednota srdcí byla prohloubena jednotou hlasů. Hlasy, hudební nástroje a skladby, ať nepřestávají v současném kontextu vyjadřovat harmonii Božího hlasu vedoucí k ‚symfonii‘, totiž ke všeobecnému bratrství. Svěřuji vaše úsilí Bohu, aby ho podporoval a učinil plodným.“

Na poselství papeže Františka navazují slova Benedikta XVI., který ve svém příspěvku „K teologickému základu liturgické hudby“ v knize *Festival víry* mluví o tzv. **posvátném mlčení** vzhledem k aktivní účasti (participatio actiosa) celého „Božího lidu“ na liturgii dané směrnicí liturgické reformy po II. vatikánském koncilu. Tyto myšlenky byly napsány dlouho před „korona“ krizí, ale přijde mi, že teď víc než kdy jindy mohou zarezonovat v srdcích mnohých právě proto, že absence společného zpěvu (a dalších aktivit) je teď velmi aktuální téma a je, podle mého názoru, dobré zkusit ho pojmout více konstruk-

tivně než destruktivně...

Benedikt XVI. zde uvádí: „*Tento pojem (aktivní účast věřících) upadl po konciliu do fatálního zúžení. Vznikl dojem, že aktivní účast je pouze tam, kde existuje zjiřitelná vnější aktivita – mluvení, zpěv, kázání, liturgická asistence. Tomuto zúžení možná napomohly některé články konstituce o liturgii, které definojí aktivní účast: poukazují totiž do velké míry na vnější činnost. Nicméně se jako jedna forma participatio actio- sa uvádí také ‚posvátné mlčení‘. V návaznosti na to se musíme ptát: Proč má být činnost jen mluvení, a ne také poslouchání, přijímání smyslu a duchem, duchovní spolurealizace? Není vnímání, přijímání, zaujetí nic aktivního? Nejde tu nadto o redukování člověka, který je omezován na to, co je ústně uchopitelné, ačkoliv dnes víme že to, co vystupuje racionálně vědomě na povrch, je jen vrcholkem ledovce ve srovnání s celkem člověka? Budme konkrétnější: Existuje nemálo lidí, kteří dokáží lépe zpívat ‚srdcem‘ než ‚ústý‘, ale jimž zpívání těch, kterým je to dáno i ústy, skutečně může rozezpívat srdce, takže jako by sami také zpívali v těch druhých a vědně slyšení spolu se zpíváním zpěváků se tak stávají jedinou Boží chválou. Máme ony věřící bezpodmínečně nutit, aby zpívali tam, kde to nedokážou, a tak činit jejich srdce i srdce druhých němými? To nic neříká proti zpěvu celého věřícího lidu, tento zpěv má v církvi nespornou funkci, ale říká to*

vše proti výlučnosti, kterou nelze ospravedlnit ani tradicí, ani věcně.“

Chtěla bych vás tedy těmito slovy našich dvou papežů povzbudit, abychom neztráceli naději ani v této době, kdy je pro nás mnoho věcí bolestných. Abychom uměli přijmout i to současné ticho, i když vynucené, a o to víc prohloubit ono naslouchání, a to nejen v hudbě, ale i ve slovu, pomoci či ohledech na druhé. Pevně doufám, že až nynější těžká doba přejde a budeme se znovu všichni moci zapojit do liturgie a dalšího fungování farnosti, tak povstane silnější, zocelenější církve, ze které bude tryskat nadšení přesně podle slov papeže Františka. A možná také církve „hladovější“ – po společném zpěvu, společenství, setkávání... Už se na to fakt těším. J Když v současné době zpívám (a jsem opravdu ráda, že mohu sloužit farnosti právě tímto způsobem), vnímám onu zvláštní a těžkou atmosféru toho, že zpívám jakoby „za všechny“, protože ostatní nemohou. Tedy se to takto snažím odevzdávat se vším, co svým skromným umem mohu dát.

Mimochodem my, hudebníci, se snažíme tuto dobu „naslouchání“ využít i trochu edukačně – mnoho písní (a některá ordinária), které slycháváte během bohoslužeb, jsou méně známé písně z *Kancionálu* nebo ze zpěvníku *Mešní zpěvy*, ze kterého jsme občas také začali zpívat. Ačkoliv prvotní účel zařazení méně známých písní vychází ze zákazu společného zpěvu, doufáme, že se vám

alespoň některé melodie usadí v hlavě a až to jednou půjde, budeme moci díky tomu snáz rozšířit repertoár bohoslužebných písní. Do té doby se zkusme stávat „jedinou Boží chválou“ podle Benediktových slov, jedinečným hlasem Božího lidu, který možná lidské ucho neuslyší, Boží však ano.

Lenka Harigelová

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM

Apoštolát modlitby 2021/2

DUBEN – Za základní práva

Všeobecný úmysl: *Modleme se za ty, kdo riskují život v boji za základní lidská práva v diktaturách, autoritářských režimech a nezřídka i v demokraciích, které prochází krizí.*

Často zjišťujeme, že lidská práva ve skutečnosti neplatí stejně pro všechny lidi. Podle papeže Františka „uznávání těchto práv je vstupní podmínkou pro sociální a ekonomický rozvoj dané ze-

mě. Když je respektována důstojnost člověka a jsou uznávána a zaručována jeho práva, rozvíjí se také tvořivost a podnikavost a člověk může rozvinout mnoho činností pro společné dobro“. (*Fratelli tutti*, 22) V České republice sice nežijeme v diktatuře nebo autoritářském režimu, přesto sociální nerovnost je pociťována velmi silně. V posledních měsících žijeme, jak snadno se může stát skutečností, že někdo přijde o základní prostředky k živobytí. To, že oběti zneužití moci se nemohou dovolat spravedlnosti, se týká celé společnosti a nevyhýbá se ani církevnímu společenství: s rozmanitými podobami porušování lidských práv (klerikalismus, mocichtivost, kmotrovství, stranicství, arogantnost) musíme zápasit stále. V dnešní křehké době se častěji ocitáme v situacích, kdy si hlouběji uvědomujeme vlastní bezmocnost. Modleme se za ty, kteří statečně usilují o aktuální a účinné řešení, zejména tam, kde se porušují základní lidská práva. Zároveň se modleme také sami za sebe, abychom v době, kdy se nás hlouběji dotýkají nejružnější limity, dokázali za nimi spatřovat Tvář toho, který se pro nás na kříži učinil Bezmocným.

Národní úmysl: Děkujeme za velikonoční radost a naději v životě nás křesťanů a prosíme, abychom byli světlem světa a solí země, jak to od nás svět právem očekává.

Velikonoční Kristus je všude tam, kde člověk trpí, věří, chválí a dovolává se

jeho svatého jména. „Pane, kde chceš, abychom měli Velikonoce?“ (srv. Mt 26,17) V letošním roce, více než jindy, je pro nás platné Ježíšovo slovo: „Dnes musím zůstat v tvém domě.“ (Lk 19,5) Nenechme si ujít velikonoční radost v našich domovech, když nebudeme moci do kostela. Oblékněme se svátečně, celý dům naplněme vůní, požehnejme našemu jídlu a zazpívejme své velikonoční aleluja. Naším křesťanským svědectvím je vztah–láska, která proměňuje naše lidství. Nestačí propagovat křesťanství, aby se v očích světa stalo jednou ze zajímavých forem života. Křesťan netouží po tom, aby se zalíbil nebo byl sympatický, a tím si druhé podmaňoval. Vítězí jiným způsobem: necháváme se milovat Tím, jehož krev činí naše lidství „bílým“, totiž projevem Boží slávy, jeho lásky, místa jeho vlastní přítomnosti a zjevení. Když je naše láska milovaná, naše lidství se proměňuje a zjevuje Boha.

KVĚTEN – Za finanční svět

Všeobecný úmysl: *Modleme se, aby ti, kdo nesou odpovědnost za finance, spolu s vládami usměrňovali finanční oblast a chránili občany před nástrahami s nimi spojenými.*

Dobře známe pořekadlo „mít jednu kapsu prázdnou a druhou vysypanou“. Zkušenost s penězi je různá. O Martinu Středovi se říká, že nevezal peníze do rukou, ale bral je vždy do kapesníku, aby na něm nezanechaly

ani stín mamonářství. Když Titus Flavius Vespasianus (†79 po Kr.) nechal zpoplatnit veřejné záchodky, prohlásil, že „peníze nesmrdí“. Je to rčení okřídlené, ale krátkozraké. O financích sv. František Saleský říkal: „Na kapku medu se chytí více much než na sud octa.“ Tři čtvrtiny Čechů přiznává, že nechtou ani smlouvy, které podepisují, natož další dokumenty, případně tyto informace jen tak zběžně projdou. Lehkovážnost je trestuhodná. Mamonářství je ještě horší. Základním rysem lakomství a chamtivosti je jejich nenasytost. Podle sv. Jana Zlatoústého je třeba „nahlédnout nicotnost věcí a poznat, že bohatství je sluhou pomíjivým a nevďečným, který své pány uvrhá do velkého množství béd“. Péče řádného hospodáře se v konečné fázi pozná podle jediného měřítka: pozemské proměňuje v nebeské.

Národní úmysl: Děkujeme za mariánská poutní místa a prosíme, aby na nich lidé skrze Pannu Marii snadno nacházeli cestu ke Kristu.

Maria „kráčí spolu s námi, spolu s námi bojuje a nepřetržitě nás zahrnuje blízkostí Boží lásky. (...) V mariánských svatyních lze pozorovat, jak Maria kolem sebe shromažďuje děti, které s tolikerou námahou putují, aby ji spatřily a vystavily se jejímu pohledu. Zde nacházejí Boží sílu, aby mohly snášet utrpení a námahy života.“ (Papež František, *Evangelii gaudium*, 286)

ČERVEN – Za krásu manželství

Evangelizační úmysl: *Modleme se za mladé lidi, kteří se s podporou celého křesťanského společenství připravují*

na manželství: ať rostou ve velkodušně, věrně a trpělivě lásce.

Příprava na manželství je zároveň přípravou na odchod z domova. Jak těžké to mají mladí lidé, kteří z nejrůznějších důvodů ztratili svoje původní rodinné zázemí a vyrůstali ve velmi komplikovaných okolnostech pěstounské péče nebo různých výchovných zařízeních. „Jen za rok 2018 řešily české orgány přes osm a půl tisíce případů nežádoucího jednání s dětmi v původních rodinách, z toho pak ve více než tisícovce případů s následným umístěním v různých zařízeních ústavní výchovy.“ Jak upozornila komise Iustitia et Pax České biskupské konference, mají „děti, které s dosažením zletilosti opustily dětské domovy, se začleněním do společnosti velké nesnáze a velká část z nich se dostává do vážných střetů se zákonem. (...) Díky netečnosti celý systém ústavů už léta pracuje s nedostatečnou strukturou a s kapacitami omezenými jak finančně, tak personálně a institucionálně“. Zásadně se mění vzdělávací systém, který v mladém člověku vidí na prvním místě zdroj svých zisků. Příprava na manželství dnes stojí na křižovatce, k čemu se přikloní. Mohou zaznít i slova papeže Františka: „Drazí snoubenci, mějte odvahu být jiní, nenechte se pohltit konzumní společností a upřednostňováním vnějšího dojmu. To, na čem opravdu záleží, je láska, která vás spojuje, posílená a posvěcená milostí. Buďte schopni rozhodnout se pro strážlivou a jednoduchou oslavu, abyste nade všechno vydvihli lásku. Pastorační pracovníci a celé společenství mohou pomáhat v tom, aby se tato priorita stala normou a nebyla jen výjimkou.“ (Amoris Lætitia, 212)

Národní úmysl: Děkujeme za rodiče, dobré učitele, katechety a kněze a prosíme, aby s nadšením a s radostí připravovali děti na přijetí svátostí.

Stále je třeba připomínat, že děti jsou úžasný Boží dar, radost pro rodiče a pro církve. Skrze ně Pán obnovuje svět. Příprava na svátosti je forma povinné vděčnosti. Od Boha jsme děti dostali, Bohu je vracíme zpět. Zvláště obtížná je situace dětí vyrůstající v neregulérních situacích. Nemůžeme mít klapky na očích. Je neodpovědné ničit obraz otce nebo matky s cílem získat si náklonnost dítěte, pomstít se nebo se bránit, protože to rozbíjí vnitřní život dítěte a působí rány, které se těžko uzdravují. Role farního společenství je důležitá: nabídnout prostor pro doprovázení a pomoc v otázkách souvisejících s růstem lásky, překonáváním konfliktů a výchovou dětí.

Naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka na měsíc březen 2021

Modleme se za všechny lidi, kteří trpí vážným onemocněním, a zvláště se modleme za trpící děti.

„Nemocný člověk je vždycky daleko víc než diagnóza. Láskyplná blízkost otevírá brány naději – a rovněž uzdravení. Situace nemoci nás upomíná na zásadní postoj člověka: umět se svěřit – bratru a sestře i Jinému s velkým „J“,

který je našim nebeským Otcem. A upomíná nás také na hodnotu blízkosti, stávání se bližním, jak nás tomu učí Ježíš v podobenství *o milosrdném Samaritánovi* (srv. *Lk 10,25–37*). Jak velmi uzdravuje pohlazení v příhodné chvíli! Však o tom víte lépe než já. V případě vzácných onemocnění je výjimečně důležité utvářet solidární sítě mezi rodinými příslušníky pacientů, které brání jejich osamocenenosti a napomáhají výměně zkušeností a rad. Ujišťuji o své blízkosti nemocným, jejich rodinám a zejména dětem. Buďte s nemocnými, trpícími dětmi, modlete se za ně, dejte jim pocítit pohlazení Boží lásky, něhu... A také zkuste léčit děti modlitbou..., když se vyskytnou tyto nemoci, o kterých se nic neví, které mají špatnou prognózu. Modleme se za všechny lidi, kteří trpí vzácným onemocněním, a zvláště se modleme za trpící děti.“ (papež František)

O koronavirovém bezčasi a liturgickém kalendáři

Je to více než rok, kdy jsme mohli naposled oslavit masopust se vši parádou. Ano, je pravda, že se nejedná o žádný liturgický svátek, ale o lidovou slavnost, která byla v českých zemích (snad s výjimkou jižní Moravy) už téměř zapomenuta. Díky společenským změnám v 90. letech ovšem došlo na řadě míst – i u nás na Kladensku – k obnovení masopustní tradice. Proč o ní mluvím?

Kromě toho, že právě loňským masopustem de facto skončil náš dosud relativně bezstarostný život, stojí za povšimnutí dvě věci. Jednak je to vliv křesťanského liturgického kalendáře na dění ve společnosti, protože masopust se slaví obvykle poslední neděli před Popeleční středou, jednak úspěšné obnovení masopustní tradice dokumentuje přirozenou potřebu člověka po určitých událostech či rituálech tvořících záchytné body v jeho životě v průběhu roku. Právě vlastní a co nejpřesnější prožitek nějaké takové události ve společnosti rodiny, přátel nebo širšího společenství nám přináší jistotu a pocit ukotvení v někdy až příliš chaotickém dění kolem nás.

Když se ohlédneme za uplynulým rokem, zjistíme, o kolik takových „záchytných bodů“ jsme přišli – od nemožnosti oslavit spolu Svatý týden a Zmrtvýchvstání Páně přes omezené možnosti účasti na liturgii obecně, pak jsme měli tak nějak „ošizený“ advent a Vánoce, chybí nám vzájemná setkání i kulturní zážitky, zkrátka věci, které člověka dělají člověkem. Jednotlivé události z našeho života mizí a jsou nahrazeny šedivým koronavirovým bezčasím. Výhodou křesťana sice je, že ani v této těžké době není bezprizorní a může se opřít o pomoc Pána i svatých, ale to by samo o sobě k našemu „ukotvení“ v čase a prostoru ještě nestačilo. Jako křesťané ale máme po ruce vynikající pomůcku, na kterou bych rád upozornil.

Je to liturgický kalendář. Teď ale nemyslím ten papírový, který mnohým z nás visí doma na zdi nebo zabírá místo na stole, ale ten skutečně prožitý. Prožitý očekáváním příchodu Páně a radostí z Jeho narození, prožitý postním rozjímáním o Jeho umučení a radostí z Jeho vzkříšení, prožitý radostí z narození Jana Křtitele i z nanebevzetí Panny Marie, prožitý naším vlastním utrpením a naší vlastní radostí.

Krásně podstatu liturgického kalendáře vystihl v jednom svém článku David Eben, umělecký vedoucí souboru Schola Gregoriana Pragensis: „*Křesťanský kalendář přináší svou nabídku uspořádání času, takzvaný liturgický rok. Během staletí, kdy se tento složitý organismus formoval, stal se něčím mnohem více, než jen pouhým sledem dat. Byl jakousi časovou osou života celé křesťanské společnosti a přispíval k tomu, aby lidé nevnímali plynutí času jako šedý proud všedních dní. ... Odhlédneme-li od náboženské stránky církevního kalendáře, může nás oslovit právě jeho uspořádání, které vychází z dokonalého poznání lidské psychiky a způsobu její hygieny. Staletí ukázala, že lidská duše prochází údolími i vrcholy, potřebuje etapy větší duševní aktivity a naopak relaxace. A právě takové ‚kontrastní‘ střídání období s různým duchovním zaměřením – včetně možnosti nového začátku – přináší liturgický rok.*“

Myslím, že právě takovým způsobem by měl liturgický kalendář fungovat –

měl by být časovou osou života křesťana a tím přispívat k tomu, abychom nevnímali plynutí času jako šedý proud všedních dní. Pokusím se to ilustrovat malým osobním zážitkem ze Štědrého dne, kdy jsem večer seděl na kůru u varhan našeho farního kostela a díval se do jeho prázdného a potměšitého interiéru. Advent byl za námi – poprvé po mnoha letech bez jakéhokoliv koncertu –, blížila se devátá hodina a za chvíli měla venku na náměstí začít „půlnoční“ mše. Začal jsem hrát a Lenka s Pavlem, přítomní spolu se mnou na kůru, zpívají o tom, jak Josef v Betlémě hledá místo pro Marii a pro narození Ježíše. A v tu chvíli se všechno propojilo a mně přišlo na mysl: „Jé, ony jsou OPRAVDU Vánoce!“

Přeji vám tedy OPRAVDOVÝ Svatý týden, OPRAVDOVÉ Velikonoce i OPRAVDOVĚ prožitý liturgický rok.

Pavel Marek

Jak dobře vystihuje život a smrt před Bohem žalmista:

Dej mi poznat, Hospodine, můj konec, †

jaká je míra mých dnů, *

ať si uvědomím svou pomíjivost.

Hle, na píďě jsi vyměřil mé dny †

a můj život je před tebou jako nic, *

každý člověk trvá jen co dech.

Vždyť tys má naděje, Pane, *
má důvěra od mého mládí, Hospodine!
V tobě jsem měl oporu od matčina
lůna, †
od klína mé matky byls mým ochrán-
cem, *
v tebe jsem vždy doufal.
Mnohým jsem se jevil jako zázrak; *
tys mi byl vpravdě mocným pomocní-
kem.
Má ústa oplývala tvou chválou, *
po celý den pěla tvou slávu. —
Nezavrhuji mě v čas stáří, *
neopouštěj mě, až ochabnou síly!

Život jáhna není definován jeho svěče-
ním, ale je vždy celým životem od po-
četí do smrti. Ne že bych si to uvědomil
hned, ale dnes už to vidím velmi jasně.
Proto tento jáhenský životopis začíná
početím Venouška Slavíčka.

Jsem z generace poválečných dětí, na-
rozených z radosti nad koncem války.
Dětí odchovaných na dodávkách UN-
RA, balíčky se sušeným mlékem, čoko-
ládou, vločkami z USA. Malé perličky
z narození. Naši bydleli v Zadní Třeba-
ni, táta na dráze v Praze. Tak když jsem
se měl narodit, naši jeli do porodnice
v Praze vlakem. Přijeli na Vyšehrad a
šli dál pěšky. Pod kopcem u Alžbětinek
se modlili u kříže. Matka tátovi řekla:

„Vášo, já už to nedojdu.“ „Prosím tě
pojď.“ Ten kopec Horskou ulicí došla a
porodila mě v Zemské v klidu. Křest
byl v tamní kapli. Kmotr dědeček Matěj
měl co držet, měl jsem 4 kg a křtilo se
52 dětí. Pan kaplan Pašek byl už dost
unaven, tak mi vystavil křestní list na 2.
května, ač jsem narozen 31. května. Tak
mám oficiální křest skoro měsíc před
tím, než jsem se narodil. Pak vypuknul
komunismus, měnová reforma rodiče
zcela ožebračila, tátu vyhnali z práce
k lopatě a krumpáči, což měl do důcho-
du. Matka šla uklízet a pak mýt nádobí
do školní kuchyně. Táta zlepšoval roz-
počet hraním na housle po hospodách.
Vyrůstal jsem šťastně i na vršovických
ulicích. Vedl jsem svou válku o nábo-
ženství ve škole, mimo Pionýra. Tak
jsem neměl nárok na střední školu.
Rozhodovala rudá družinářka, horník
Sýkora a třídní. Třídní byla pro, věděla,
že ti druzí mi to zatrhnou. Matka se ne-
smířila, pozvala si Sýkoru domů. Roze-
brala ho, že brečel. My jsme holt byli
proletáři větší než on sám. Byl jsem při-
jat na SVVŠ, neboli tehdejší gymnazi-
um. Skvělí spolužáci, velký mix rudých
a jiných. Totéž u kantorů, taky doživot-
ních přátel. Na vysokou jsem opět ne-
měl nárok, jako kostelní myš. Třídní mi
napsal posudek – ani náhodou. Místoře-
ditel byl skvělý chlap Dědič, předseda
bruslařské světové organizace. Vzal mě
stranou a řekl mi, jak jsem na tom, ale
že to roztrhá a nebude se o tom jednat.
Stačí, když si změním přírodovědu na

zemědělství, což jsem měl opačně. Udělal jsem to a byl jsem přijat. Začal jsem chodit s mou Lidunkou, kterou jsem znal z kostela. Kvůli politice jsem málem nedostudoval, byl jsem předsedou mladých lidovců na Praze 10. Chtěli mě vyhodit ze školy, že jsem vystoupil ze svazu mládeže. Neplatil jsem příspěvky. Kluk a holka, kteří mě chtěli vyhodit to nestihli, přišlo pražské jaro. Ten kluk byl první, kdo utekl do Německa, když přijeli Rusové. Dostudoval jsem, prodělal vojnu v Žilině, po ní se oženil. Začal jsem dělat jako zemědělský ekonom, za plat, který nesplňoval ani minimální příjem. Vydrželi jsme to, Lidunka byla nesmírně šikovná, na děti krásně šila, cokoliv. Boty jsme většinou dědili od příbuzných a známých. Měli jsme vždy kam jezdit na prázdniny nejdřív v Ražicích, pak v Černošíně. Tak jsme vychovali své děti ve zdraví a k životu s Bohem.

Povolání k jáhenské službě bylo takto. Dělal jsem tehdy v JZD Přestavky u Čerčan, kam jsem chodil pěšky z vlaku v Čerčanech. V jedné zatáčce, kterou si velmi pamatuji jsem uslyšel: „Měl bys být jáhnem.“ Nebylo to ze mě. Velmi jsem se vyděsil, a odpověděl jsem, že ne. Já mám přece na cestě dítě, já jsem jaký jsem a prostě to nejde. To trvalo půl roku. Pak jsme byli v Srbči na mši svaté. Když jsme šli ke kostelu, byla tam babička s vnučkou, a ta jí plácla po sukni a řekla: „Ježíšek stejně není.“ A já jsem uslyšel: „Jak můžeš váhat.“ Při

té mši svaté jsem slíbil, že budu jáhnem, jakmile to bude možné. Stalo se to za 38 let. Od počátku to věděla žena, rodiče, farář, jeden náš přítel kněz a emeritní abatyš Šedých sester. Osm let jsem měl o tom silentium, velmi užitečné. Máme 4 děti, stal jsem se významným politikem. Po vyjádření Františka kardinála Tomáška: „To dělejte, je to potřeba. Vystudovat a já vás pak vysvětlím.“ Vystudoval jsem teologii na KTF UK. Stejnými slovy mě v politice nechal Miloslav kardinál Vlč. Když politika pro mne skončila s Luxovou smrtí, byl jsem vysvěcen biskupem Václavem Malým v Kladně. Předchozí exercicie mi dával P. Bonfilius Maria Wagner v Nových Hradech. Zlatý člověk. Od počátku jsem jako hlavní službu měl, kromě liturgie, doprovázení ke smrti. Eucharistie a podpora seniorům, specificky s Alzheimerovou chorobou. Biblické přednášky, za ta léta jsem stihnul celou bibli. Bohoslužby slova pro matky s malými dětmi, než šly do školky. Učení náboženství mi nikdy nešlo. Dodnes jsou pohřby velkým podílem služby. Eucharistie je v pandemii zásadně omezena, čekám na očkování. Před dvěma roky smrt mé manželky, dva roky jsem ji opatroval doma, v Boží Milosti se dařilo, a zemřela doma, jak si přála. Roky po její smrti jsou krušné, život v poustevně. Nakonec jsem přijal svůj stav vdovce jednak jako pokračování služby, ale také jako život pro sebe a druhé z Boží vůle. Nezabavilo mě to

bolesti, ta bude do smrti, ale přijal jsem život z Boží ruky, jak je Jeho vůle.

Vypadá to velmi svatě, ale tak to není. Jsem zbožný hříšník. Zastydlá puberta jako ostěn, o kterém píše svatý Pavel. Krom jiného. Nedávno jsem žehnal dům. Paní pravila: „Vy jste svatý muž.“ Zasmál jsem se. Ale že bych MĚL být svatý muž, to bych měl. Jestli to nesouvislé povídání přiměje vhodné muže k přijetí jáhenského povolání a svěcení, bylo by dobře, měl bych mít při svých letech nástupce. Po mé smrti dostane mou knihovnu a dalmatiky, které mi ušila má milovaná Lidunka. Jak říká papež František: „Modlete se za mě.“

Váš jáhen Václav

Na závěr opět žalmista:

Opěvovat budu tvou moc, Bože, *

Hospodine, budu hlásat jediné tvou spravedlnost.

Bože, učils mě od mého mládí, *

až dosud hlásám tvé podivuhodné činy.

—

Ani v stáří a šedinách *

mě, Bože, neopouštěj,

dokud neoznámím tvoji moc tomuto pokolení, *

všem, kteří přijdou, tvoji sílu

i tvou spravedlnost, Bože, jež se dotýká nebe, †

kterou jsi vykonal veliké věci; *

Bože, kdo se ti vyrovná? —

Jak jsem se seznámila se sv. Josefem

Celý svůj dlouhý život jsem obklopena jménem Josef – oba dědečkové, otec, bratr, strýc, kmotr nosili toto jméno, a nakonec i já mám na křestním listě jméno Josef. Přesto jsem se jeho osobou až tak nezabývala, jaksi automaticky jsem ho uctívala.

Ke změně došlo až v tuto postní dobu zejména díky učitelskému působení našeho P.Martina a jím zasílaným textům a modlitbám. Začala jsem o něm hlouběji přemýšlet a naplno jsem si uvědomila jeho nesmírnou důležitost a mimořádnost ve vztahu k P.Marii a Dítěti Ježíši. Lidskou obtížnost, nenormálnost, odvahu a navzdory všemu schopnost opřít se o svou víru. Prostě věřit, nepochybovat a nezkoumat.

Za to velký dík. V tuto těžkou dobu mi „sblížení se“ se sv. Josefem hodně pomohlo.

Helena Součková

STANOVENÍ PODMÍNEK

**pro podávání žádostí o přijetí dítěte
k předškolnímu vzdělávání**

Ředitelka Církevní mateřské školy Radost, se sídlem Bulharská 2331, Kladno

po dohodě se zřizovatelem – Arcibiskupství pražské, a v souladu s § 34 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), stanoví následující upřesnění pro podávání žádostí o přijetí dětí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2021/2022:

Místo pro podávání žádostí:

Církevní mateřská škola Radost (dále jen „CMŠ Radost“)

Bulharská 2331, Kladno

Podání žádosti o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání proběhne bez osobní účasti žadatele a to následovně:

- 1) do datové schránky školy
- 2) e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem
- 3) poštou

Termín pro podání žádosti o přijetí bez osobní účasti je stanoveno období v rozmezí **od 5. do 14. května 2021 do 12:00 hodin.**

Termín pro podání žádosti s osobní přítomností ve škole, a to ve dnech:

- 10. – 12. května 2021
od 9:00 do 12:00
- ve čtvrtek 13. května 2021
od 7:00 do 18:00
- v pátek 14. května 2021
od 7:00 do 17:00

Žádosti o přijetí, včetně dalších příslušných formulářů naleznete na webových stránkách školy. K nim zákonný zástupce přiloží kopii rodného listu dítěte, (u cizinců mimo EU potvrzení o dlouhodobém pobytu) a prohlášení o povinném očkování a kopii očkovacího průkazu.

Po obdržení žádosti bude tato zaevidována a bude jí přidělené registrační číslo, číslo jednací a spisová značka. Registrační číslo bude sděleno zákonnému zástupci.

Místo, termín a doba pro podání žádosti o přijetí dětí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2021/2022 a kritéria pro přijetí budou zveřejněny oznámením umístěným na venkovní nástěnce CMŠ 16. 4. 2021, dále na webových stránkách CMŠ Radost – www.cms-radost.cz.

Výsledky přijímacího řízení budou oznámeny zveřejněním seznamu přijatých dětí pod přidělenými registračními čísly do 30 dnů od zahájení správního řízení na webových stránkách a venkovní nástěnce CMŠ Radost.

Rozhodnutí o nepřijetí dítěte odešle ředitelka školy prostřednictvím provozovatele poštovních služeb datovou schránkou nebo do vlastních rukou žadatele nejpozději do 30 dnů od zahájení správního řízení.

Rozhodnutí o přijetí dítěte si žadatel přijde vyzvednout ve dnech od 10. 6. do

11. 6. 2021 do CMŠ Radost v provozní době nebo dle pokynů ředitelky školy. Rodiče mají právo k nahlédnutí do spisu dne 20. 5. 2021 v době 13.00 – 16.30 hod.

V případě, že zájemci o zápis dítěte do CMŠ Radost nemají možnost vytištění tiskopisů, mohou si příslušné formuláře po telefonické domluvě vyzvednout přímo ve škole.

Na základě čl.13 GDPR poskytuje CMŠ Radost zákonným zástupcům následující informaci o zpracování osobních údajů. CMŠ je správcem osobních údajů ve smyslu GDPR. Osobní údaje v rozsahu poskytnutém zákonnými zástupci jsou zpracovávány za účelem konání přijímacího řízení a vydání rozhodnutí o přijetí/nepřijetí dítěte na CMŠ. Osobní údaje jsou zpracovány na základě zákonné povinnosti správce. V případě přijetí dítěte budou osobní údaje použity k vyplnění zákonné dokumentace. V případě nepřijetí dítěte budou osobní údaje uchovány po dobu stanovenou předpisy o archivaci a skartaci dokumentů.

Mgr. Anna Valentová
ředitelka školy

Vážení farníci,

i přes nelehkou dobu, kterou musíme všichni s pokorou zvládat, se v naší školce pořád něco děje. Měli jsme velké štěstí, že se díky odpovědným rodičům a zaměstnancům školy, podařilo po celou dobu, vyjma 3 dní v jedné třídě, udržet školku v provozu. Až do 1. března, kdy vstoupila v platnost nová vládní nařízení, kdy musela být školka uzavřena. Chtěla bych touto cestou všem za odpovědný přístup poděkovat.

Hned v prvním týdnu uzavření začaly paní učitelky a asistentky komunikovat s rodiči dětí prostřednictvím školních e-mailů, pro tuto situaci vytvořených.

Na návrh jednoho tatínka jsme postupně přešly na vzdělávání prostřednictvím aplikace Teams, která se pro vzdělávání využívá na základních školách. Velmi nás potěšil zájem u rodičů o tento způsob práce. Uvítali možnost spolu alespoň být touto cestou s nimi v kontaktu. Forma této výuky má největší přínos pro děti v posledním povinném roce předškolního vzdělávání. Velký význam má i pro děti cizinců, kteří navštěvují naši MŠ, protože komunikují s učitelkami česky a nepřerušila se tak jejich výuka češtiny. Poděkování patří paní učitelkám a asistentkám za vyvinuté úsilí pro zvládnutí výuky touto formou.

Ve spolupráci s magistrátem - majitelem budovy, kde naše CMŠ sídlí, v době uzavření pracujeme na vylepšení prostor naší školy. Až se školka znovu otevře, čekají tu děti opravené podlahy a perfektně uklizené prostory. I tady je potřeba poděkovat těm, kteří se o to zasloužili: úředníkům z magistrátu, řemeslníkům z firmy, která opravu provádí a provozním zaměstnancům za úklid školy.

V květnu nás čekají zápisy do školky. Ty, jako v loňském roce proběhnou distančně. Podrobnosti naleznete v příloženém dokumentu "Stanovení podmínek pro podávání žádostí o přijetí dítěte

k předškolnímu vzdělávání“.

jaroslava.jencikova@gmail.com).

Tiskopisy k vytištění budou zveřejněny na našich internetových stránkách www.cms-radost.cz koncem března.

V době uzavření školy nás velmi zasáhla zpráva o úmrtí naší kolegyně paní ředitelky z CMSŠ Laura v Praze Marie Mráčkové FMA, která ve svých 49 letech prohrála svůj boj s koronavirem. Prosíme, připojte se k nám tichou modlitbou za ni.

Anna Valentová

Máme za co děkovat

Milí farníci,

rádi bychom letos oslavili 30. výročí založení církevní ZŠ v Kladně. Neumíme odhadnout, jakou formu oslavy nám nakonec epidemická situace dovolí. Zatím plánujeme na sobotu 22. května děkovnou mši svatou, kterou bude sloužit otec biskup Václav Malý. Možná se skuteční jen v úzkém kruhu, ale je také možné, že budou moci přijet i naši absolventi a bývalí zaměstnanci. Ve školní budově bychom rádi připravili výstavu fotografií a promítání videí z historie školy. Dovolím si využít této příležitosti a poprosit ty z Vás, kteří mají historické fotografie, videa nebo další materiály, o jejich zapůjčení.

Plánujeme vydání almanachu, kde bychom uveřejnili rozhovory s našimi úspěšnými absolventy. Prosím, kdo máte, pošlete mi jejich emailové adresy (do 5. dubna na adresu:

Prosím o radu a doporučení, kde by nám almanach kvalitně a nepříliš draze mohli vytisknout. A ještě si dovolím poprosit štědré dárce o příspěvek na vydání almanachu.

Jak mnozí víte, potřebovali bychom rozšířit naši školní budovu. Sousední budova pošty s pozemkem je nabízena za 9 miliónů korun, to je vysoká částka, a protože by byla nutná rozsáhlá rekonstrukce, Řád MR nemá o koupi zájem. Začínáme jednat o možnosti přístavby čtyř učeben s příslušenstvím. Pokusíme se získat zdroje z fondů EU prostřednictvím arcibiskupství i MAP (místního akčního plánu).

Zápis dětí do 1. ročníku proběhne online. Podrobné informace o přijímacím řízení najdete na školním webu <http://www.zsmr.cz/>, kde jsou také k dispozici potřebné formuláře. Zájemci je mohou vyplněné zasílat už nyní na adresu jaroslava.jencikova@gmail.com.

Jako novinku jsme letos zorganizovali online předškoličku, která zatím probíhá každý den odpoledne.

Děkuji za Vaše modlitby. Uvědomuji si velmi jasně, že bez farnosti by škola nemohla existovat.

Prosím Vás dál o modlitby za naše žáky i jejich rodiny, za učitele i za důstojný průběh oslav. Máme za co děkovat.

Jaroslava Jenčíková

Arciděkanství Kladno

náměstí Starosty Pavla 2 - 3

272 00 Kladno

Tel.: 312 24 26 28

e-mail:

martin.chleborad @ gmail.com

Internet: farnostkladno.cz

<https://farnostkladno.wordpress.com/>

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2021

Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně - Kročehlavy (Školská ul.)

5.4. *Velikonoční pondělí*, mše sv. s žehnáním pokrmů 8.30 h.

Kaple sv. Floriána - třída T. G. Masaryka (pěší zóna – centrum města)

5.4. *Velikonoční pondělí*, se žehnáním pokrmů, mše sv. 18.00 h.

Kostel sv. Mikuláše Vrapice (konečná MHD č. 604)

4.4. neděle BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ mše sv. s žehnáním pokrmů,..... 8.30 h.

5.4. *Velikonoční pondělí*, se žehnáním pokrmů, mše sv. 8.30 h.

Kostel sv. Mikuláše - Švermov - Hnidousy (konečná MHD č. 602)

1.4. *Zelený čtvrtek*, mše sv. na památku Večeře Páně,
bez mytí nohou, s průvodem do Getseman 18:00 h.

2.4. *Velký pátek*, křížová cesta 15.00 h.

2.4. *Velký pátek*, obřady Velkého pátku, zjednodušený obřad
uctívání kříže 18.00 h.

4.4. neděle BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ mše sv. s žehnáním pokrmů 10.30 h.

5.4. *Velikonoční pondělí*, se žehnáním pokrmů, mše sv. 10.30 h.

"ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA"

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2021

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kladně (nám. Starosty Pavla)

- 1.4. *Zelený čtvrtek*, mše sv. na památku Večeře Páně,
bez mytí nohou, bez průvodu do Getseman,
NUTNO ZAPSAT SE NA SEZNAM 16.00 h.
- 2.4. *Velký pátek*, ranní chvály, litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu 9:00 h.
Velký pátek, obřady Velkého pátku, zjednodušený obřad uctívání kříže
NUTNO ZAPSAT SE NA SEZNAM 16.00 h.
- 3.4. *Bílá sobota*, ranní chvály, litanie a zasvěcení Neposkvr. Srdci P.M. 9.00 h.
- 3.4. Velikonoční vigilie se křtem dospělých, **pouze pro katechumeny,
kmotry a jejich rodiny, PŘENOS PŘES FB.** 20.30 h.
- 4.4. neděle BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ mše sv. s žehnáním pokrmů 8.00 h.
- 4.4. neděle BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ mše sv. s žehnáním pokrmů 17.00 h.
- 4.4. neděle BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ mše sv. se křtem dětí 18.00 h.
- 5.4. *Velikonoční pondělí*, mše sv. s žehnáním pokrmů, 10.00 h.
- 5.4. *Velikonoční pondělí*, mše sv. s žehnáním pokrmů, v ritu antiquior 18.00 h.

Náměstí Starosty Pavla

- 1.4. *Zelený čtvrtek*, mše sv. na památku Večeře Páně,
bez mytí nohou, s průvodem do Getseman, **PŘENOS PŘES FB** 18:00 h.
- 2.4. *Velký pátek*, křížová cesta 15.00 h.
- 2.4. *Velký pátek*, obřady Velkého pátku, zjednodušený obřad
uctívání kříže **PŘENOS PŘES FB** 18.00 h.
- 3.4. Velikonoční vigilie (dříve dle pokynů nelze) se žehnáním vody
a obnovou křestního vyznání 18.00 h.
- 4.4. neděle BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ mše sv. s žehnáním
pokrmů **PŘENOS PŘES FB** 10.00 h.

"ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA"